

Žaloba o nařízení soudního prodeje zástavy

Žaloba o nařízení soudního prodeje zástavy (§ 200y odst. 1 o.s.ř.), která neobsahuje údaj o výši zajištěné pohledávky, popřípadě též o výši jejího příslušenství, jež mají být uspokojeny z výtěžku zpeněžení zástavy, trpí vadou, která brání dalšímu pokračování v řízení a o její odstranění je soud povinen se pokusit postupem podle ustanovení § 43 odst. 2 o.s.ř. Usnesení o nařízení soudního prodeje zástavy, které neobsahuje označení výše zajištěné pohledávky, popřípadě též výše jejího příslušenství, jež mají být uspokojeny z výtěžku zpeněžení zástavy, je z materiálního hlediska (§ 261a odst. 4 o.s.ř.) nevykonatelné.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 21 Cdo 1145/2007, ze dne 11.3.2008)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v právní věci zástavního věřitele D. H. B.V., zastoupeného advokátem, proti zástavní dlužnici A. D., zastoupené advokátem, o soudní prodej zástavy, vedené u Okresního soudu v Kroměříži pod sp. zn. 5 Nc 118/2003, o dovolání zástavní dlužnice proti usnesení Krajského soudu v Brně - pobočky ve Zlíně ze dne 6. září 2006, č.j. 47 Co 59/2004-155, tak, že usnesení krajského soudu se zrušuje a věc se vrací Krajskému soudu v Brně k dalšímu řízení.

Z odůvodnění:

Obchodní společnost K., s.r.o. se domáhala, aby soud nařídil k uspokojení její pohledávky ve výši 4.508.904,12 Kč "společně s 25% úrokem z prodlení z částky 2.737.873,19 Kč ode dne 6.3.2003 do zaplacení" prodej zástavy, a to "nemovitostí: budovy - objekt bydlení č.p. 42 na pozemku parc. č. 78, pozemku - zastavěná plocha a nádvoří parc. č. 78 a pozemku - zahrada parc. č. 79, vše v k.ú. P., obec a okres K., zapsaných na LV č. u Katastrálního úřadu v K.". Žalobu zdůvodnila zejména tím, že K. b., a.s. poskytla J. D., podle smlouvy o úvěru ze dne 16.10.1995 reg. č. ve znění dodatků č. 1 až 5 úvěr ve výši 4.000.000,- Kč (s konečnou splatností ke dni 20.9.2001), a že pohledávka ze smlouvy o úvěru byla podle zástavní smlouvy ze dne 16.9.1995 reg. č. zajištěna zástavním právem k uvedeným nemovitostem, jež jsou ve "výlučném vlastnictví" zástavní dlužnice, neboť došlo k vypořádání "SJM dlužníka (J. D.) a zástavní dlužnice". Zajištěná pohledávka, kterou i s příslušenstvím K. b., a.s. postoupila smlouvou dne 25.3.2000 obchodní společnosti K., s.r.o., dosud nebyla uspokojena.

Okresní soud v Kroměříži usnesením ze dne 10.11.2003, č.j. 5 Nc 118/2003-75 nařídil soudní prodej zástavy, "a to nemovitostí: budovy - objekt bydlení č.p. 42 na pozemku parc. č. 78, pozemku - zastavěná plocha a nádvoří parc. č. 78 a pozemku - zahrada parc. č. 79, vše v k.ú. P., obec a okres K., zapsaných na LV č. u Katastrálního úřadu v K., ve výlučném vlastnictví zástavní dlužnice A. D. k uspokojení pohledávky zástavního věřitele v částce 4.508.904,12 Kč společně s 3% úrokem z prodlení z částky 2.737.873,19 Kč od 6.3.2003 do zaplacení", zamítl žalobu v části, jíž se zástavní věřitel "domáhal úroku z prodlení o 22% vyšší z částky 2.737.873,19 Kč od 6.3.2003 do zaplacení" a rozhodl, že zástavní dlužnice je povinna zaplatit zástavnímu věřiteli na náhradě nákladů řízení 3.000,- Kč. Vycházel ze zjištění, že K. b. a.s. poskytla dlužníku J. D. podle smlouvy o úvěru ze dne 16.10.1995 reg. č. ve znění dodatků č. 1 až 5 úvěr ve výši 4.000.000,- Kč, že obchodní společnost K., s.r.o. se na základě smlouvy o postoupení pohledávky ze dne 25.3.2000 uzavřené s K. b., a.s. stala "právním nástupcem původního účastníka smlouvy o úvěru K. b.", že pohledávka z úvěrové smlouvy uzavřené dne 16.10.1995 byla zajištěna zástavním právem k nemovitostem podle zástavní smlouvy ze dne 16.9.1995 reg. č. a že podle "výpisu z LV č. je zástavní dlužnice výlučnou vlastníkem nemovitostí

specifikovaných ve výroku tohoto rozhodnutí". Soud prvního stupně dospěl k závěru, že zástavní věřitel doložil zajištěnou pohledávku (pohledávka se sestává z nedoplatků jistiny, sjednaných úroků, úroků z prodlení a poplatků za vedení účtu), zástavní právo k zástavě a kdo je zástavním dlužníkem. Soud prvního stupně zamítl žalobu na nařízení soudního prodeje zástavy jen "pro úrok z prodlení o 22% vyšší než byl přiznaný 3% úrok", neboť "úrok z prodlení 25% mezi účastníky sjednán nebyl" a zástavnímu věřiteli tak "náleží toliko úrok z prodlení dle vládního nařízení č. [142/1994](#) Sb. ve výši dvojnásobku diskontní sazby".

K odvolání zástavní dlužnice Krajský soud v Brně - pobočka ve Zlíně - poté, co usnesením ze dne 25.7.2005, č.j. 47 Co 59/2004-107 vyhověl návrhu, aby na místo zástavního věřitele vstoupila do řízení obchodní společnost F. s.r.o., a co usnesením ze dne 5.10.2005 č.j. 47 Co 59/2004-121 vyhověl návrhu, aby na místo zástavního věřitele vstoupila do řízení obchodní společnost D. H. B.V. - usnesením ze dne 6.9.2006 č.j. 47 Co 59/2004-155 usnesení soudu prvního stupně změnil tak, že nařídil "soudní prodej zástavy, a to nemovitostí: budovy - objekt bydlení č.p. 42 na pozemku parc. č. 78, pozemku - zastavěná plocha a nádvoří parc.č. 78 a pozemku - zahrada parc. č. 79, vše v k.ú. P., obec a okres K., zapsané na LV č. u Katastrálního úřadu v K., ve výlučném vlastnictví zástavní dlužnice A. D., r.č. k uspokojení pohledávky zástavního věřitele, vzniklé z úvěrové smlouvy reg. č., uzavřené dne 16.10.1995 mezi K. b. a.s., a J. D., r.č.", ve výroku o zamítnutí žaloby v části, v níž se zástavní věřitel "domáhal úroku z prodlení o 22% vyšší z částky 2.737.873,19 Kč od 6.3.2003 do zaplacení", usnesení soudu prvního stupně zrušil a rozhodl, že zástavní dlužnice je povinna zaplatit zástavnímu věřiteli na náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů částku 7.650,- Kč k rukám advokáta. Odvolací soud dovodil, že soudní prodej zástavy se uskutečňuje "ve dvou fázích", že v řízení o soudním prodeji zástavy jako první fázi soudního prodeje zástavy soud zkoumá pouze to, zda zástavní věřitel doložil zajištěnou pohledávku, zástavní právo k zástavě, jejíž prodej se navrhuje, a kdo je zástavním dlužníkem, když jiné skutečnosti nejsou v tomto řízení významné, že uvedené rozhodné skutečnosti navíc ani nemusí být v řízení o soudním prodeji zástavy prokázány (postaveny najisto), neboť pro nařízení prodeje zástavy postačuje, budou-li listinami nebo jinými důkazy osvědčeny, a že k uplatnění jiných (dalších) skutečností nebo ke zpochybnění osvědčených skutečností může dojít až ve druhé fázi řízení o soudní prodej zástavy, tedy v rámci řízení o výkon rozhodnutí. Odmítl proto námitky zástavní dlužnice o tom, že "zajištěná pohledávka je v jiné výši než je uplatňovaná zástavním věřitelem" a že část pohledávky není zajištěna zástavním právem, neboť nejde o způsobilou obranu proti žalobě o nařízení soudního prodeje zástavy. Důvodnou neshledal odvolací soud rovněž námitku zástavní dlužnice o tom, že "na zástavní smlouvě je uvedeno datum (16.9.1995), které předchází datu uzavření smlouvy o úvěru (ze dne 16.10.1995), a že proto se jedná o absolutně neplatný úkon", když dovodil, že "zástavním právem lze zajistit i pohledávku, která vznikne až v budoucnu a takový postup by neznamenal neplatnost zástavní smlouvy" a že "ze zástavní smlouvy vyplývá, že byla zástavní dlužnicí skutečně podepsána až 17.10.1995, tedy až po uzavření smlouvy o úvěru". Za neopodstatněnou považoval odvolací soud též námitku zástavní dlužnice, že by sjednáním dodatku č. 5 k úvěrové smlouvě došlo "změnou parametrů poskytnutého úvěru" k "založení závazku nového", který nebyl zajištěn zástavním právem, neboť se "nejedná o ujednání v rámci tzv. novace, tj. že by byl nahrazen závazek původní závazkem novým". Ve vztahu k výši zajištěné pohledávky odvolací soud dospěl k závěru, že "v rámci řízení o nařízení soudního prodeje zástavy nesmí být zajištěná pohledávka přezkoumávána z hlediska její výše" a že proto není možné "zamítnout část této pohledávky pro její neoprávněnost"; změnil proto usnesení soudu prvního stupně tak, že soudní prodej zástavy nařídil "k uspokojení pohledávky zástavního věřitele, vzniklé z úvěrové smlouvy reg. č., uzavřené dne 16.10.1995", a ve výroku o zamítnutí žaloby usnesení soudu prvního zrušil.

Proti tomuto usnesení odvolacího soudu podala zástavní dlužnice dovolání. Namítá v první řadě, že zástavní smlouva byla všemi jejími účastníky podepsána "neověřeně" ještě před uzavřením smlouvy o úvěru dne 16.9.1995 a že "teprve později byla podepisovaná verze s ověřenými podpisy", a dovozuje,

že zástavní smlouva je neplatná, neboť "byla uzavřena dříve než smlouva úvěrová". Zástavní dlužnice dále namítá, že dodatkem ke smlouvě o úvěru č. 5 byl úvěr poskytnutý J. D. změněn z úvěru střednědobého na úvěr dlouhodobý, čímž "původní úvěrový vztah zanikl a vznikl nový", neboť "povaha obou úvěrů je natolik rozdílná, zejména délkou trvání, úrokovými sazbami a podmínkami splatnosti", podstatným způsobem se tím zhoršilo postavení zástavní dlužnice a nemůže jít o pouhou změnu v podmínkách úvěru. I když však závazek nezanikl, může zástavní dlužnice namítat vůči zástavnímu věřiteli vše, jako kdyby k dodatku č. 5 nedošlo (§ 516 odst. 3 obč. zák.); pak by ovšem platil "jiný právní režim pro rozhodování o zpeněžení zástavy". Zástavní dlužnice dále odvolacímu soudu vytýká, že správně měl žalobu o soudní prodej zástavy "jak byla uplatněna", tj. o soudní prodej zástavy "pro zajištění pohledávky v konkrétní výši, bez odkazu na zajišťovanou smlouvu", zamítnout a že ve výroku svého usnesení "provedl změnu v petitu, aniž byla navržena". Dovolatelka navrhla, aby dovolací soud napadené usnesení zrušil a aby věc vrátil odvolacímu soudu k dalšímu řízení.

Zástavní věřitel navrhl, aby dovolací soud dovolání zamítl. Uvedl, že ke "změně petitu" se "dostatečně" vyjádřil již odvolací soud a že zástavní věřitel s jeho právním názorem souhlasí, neboť "specifikace výše zajištěné pohledávky" zástavního věřitele je "rozhodná až ve fázi výkonu rozhodnutí soudního prodeje zástavy". Za neopodstatněné považuje zástavní věřitel tvrzení zástavní dlužnice "o neplatnosti zástavní smlouvy z důvodu předčasnosti jejího uzavření k relaci se smlouvou o úvěru", neboť "zástavní právo lze zřídit i k zajištění závazku, který vznikne v budoucnu nebo jehož vznik je závislý na splnění podmínky". Dodatkem č. 5 ze dne 19.6.1998 k úvěrové smlouvě byla jen "posunuta splatnost závazku", čímž nemohlo dojít k zániku dosavadního závazku a "zajištění práv, jichž se dohoda o změně závazku týká, tak trvá nadále".

Nejvyšší soud České republiky jako soud dovolací (§ 10a o.s.ř.) po zjištění, že dovolání proti pravomocnému usnesení odvolacího soudu bylo podáno oprávněnou osobou (účastníkem řízení) v zákonné lhůtě (§ 240 odst. 1 o.s.ř.) a že jde o usnesení, proti kterému je podle ustanovení § 237 odst. 1 písm. a) o.s.ř. dovolání přípustné, přezkoumal napadené usnesení ve smyslu ustanovení § 242 o.s.ř. bez nařízení jednání (§ 243a odst. 1 věta první o.s.ř.) a dospěl k závěru, že dovolání je zčásti opodstatněné.

I když bylo zástavní právo zřízeno v době do 31.8.1998, řídí se podle ustálené judikatury soudů (srov. například rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30.11.1999, sp. zn. 31 Cdo 1181/99, uveřejněný pod č. 70 ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, roč. 2000, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 18.4.2000, sp. zn. 21 Cdo 2525/99, uveřejněné pod č. 34 ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, roč. 2001, a usnesení Nejvyššího soudu ze dne 17.5.2002, sp. zn. 21 Cdo 1162/2001, uveřejněné pod č. 24 ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, roč. 2003) uspokojení zajištěné pohledávky v době po 1.1.2002 právní úpravou účinnou od 1.1.2002, vzniklo-li právo (nárok) na uspokojení ze zástavy až po 1.9.1998. Protože v projednávané věci vzniklo právo (nárok) na uspokojení ze zástavy až po uplynutí splatnosti zajištěné pohledávky (podle smlouvy o úvěru ze dne 16.10.1995 reg. č. byla konečná splatnost úvěru sjednána dnem 20.9.1999 a podle dodatku č. 5 k této úvěrové smlouvě uzavřeného dne 19.6.1998 byl úvěr splatný nejpozději do 20.9.2001), vycházely soudy obou stupňů správně z toho, že při rozhodování o žalobě zástavního věřitele je třeba postupovat podle nyní (tj. v době od 1.1.2002) platné právní úpravy.

Podle ustanovení § 200y odst. 1 o.s.ř. řízení o soudním prodeji zástavy je zahájeno na základě žaloby, kterou se zástavní věřitel domáhá nařízení soudního prodeje zástavy; to neplatí, neumožňují-li zvláštní právní předpisy soudní prodej zástavy.

Podle ustanovení § 200z odst. 1 o.s.ř. soud nařídí prodej zástavy, doloží-li zástavní věřitel zajištěnou pohledávku, zástavní právo k zástavě a kdo je zástavním dlužníkem.

Podle ustanovení § 200z odst. 2 o.s.ř. ve věci může být rozhodnuto bez nařízení jednání jen za

podmínek uvedených v ustanovení § 115a o.s.ř. nebo tehdy, jsou-li skutečnosti uvedené v odst. 1 doloženy listinami vydanými nebo ověřenými státními orgány nebo veřejnými listinami notáře.

Podle ustanovení § 200za odst. 3 o.s.ř. podle vykonatelného usnesení o nařízení prodeje zástavy lze na návrh zástavního věřitele nařídit výkon rozhodnutí prodejem zástavy.

Podle ustanovení § 261a odst. 4 o.s.ř. lze výkon usnesení o nařízení prodeje zástavy nařídit tehdy, obsahuje-li označení oprávněné a povinné osoby, zástavy a výši zajištěné pohledávky a jejího příslušenství.

Zástavní právo je definováno jako právní institut, který slouží k zajištění pohledávky pro případ, že dluh, který jí odpovídá, nebude včas splněn s tím, že v tomto případě lze dosáhnout uspokojení z výtěžku zpeněžení zástavy (srov. § 152 občanského zákoníku); zástavní právo se vztahuje i na příslušenství této pohledávky (srov. § 155 odst. 1 větu druhou občanského zákoníku). Není-li pohledávka zajištěná zástavním právem včas splněna nebo byla-li splněna po své splatnosti jen částečně anebo nebylo-li splněno příslušenství pohledávky, má zástavní věřitel právo na uspokojení své pohledávky (zbytku pohledávky nebo příslušenství) z výtěžku zpeněžení zástavy (srov. § 165 odst. 1 občanského zákoníku). Zástavu lze zpeněžit na návrh zástavního věřitele buď ve veřejné dražbě nebo soudním prodejem zástavy (srov. § 165a odst. 1 občanského zákoníku).

Soudní prodej zástavy se uskutečňuje - jak správně uvedl odvolací soud - ve dvou fázích. V první fázi jde o řízení o soudním prodeji zástavy, které je zahájeno podáním žaloby, jíž se zástavní věřitel domáhá nařízení soudního prodeje zástavy, a které končí usnesením soudu, jímž bylo o této žalobě rozhodnuto. Nařídí-li soud usnesením prodej zástavy, přechází soudní prodej zástavy do druhé fáze, podá-li zástavní věřitel návrh na nařízení výkonu rozhodnutí prodejem zástavy. Soud smí vyhovět tomuto návrhu, jen jestliže usnesení o nařízení prodeje zástavy obsahuje označení oprávněné a povinné osoby, zástavy a výši zajištěné pohledávky a jejího příslušenství; je-li prodávanou zástavou nemovitá věc, užijí se na výkon rozhodnutí prodejem této zástavy ustanovení o výkonu rozhodnutí prodejem nemovitostí, nestanoví-li zákon jinak (srov. § 338a odst. 1 o.s.ř.).

V řízení o soudním prodeji zástavy jako první fázi soudního prodeje zástavy soud zkoumá pouze to, zda zástavní věřitel doložil zajištěnou pohledávku, zástavní právo k zástavě, jejíž prodej navrhuje, a kdo je zástavním dlužníkem. Jiné (další) skutečnosti nejsou - jak vyplývá z ustanovení § 200z odst. 1 o.s.ř. - v tomto řízení významné. Uvedené rozhodné skutečnosti současně nemusí být v řízení o soudním prodeji zástavy - jak správně uvádí odvolací soud - prokázány (postaveny najisto); pro nařízení prodeje zástavy postačuje, budou-li listinami nebo jinými důkazy osvědčeny, tedy jeví-li se z předložených listin nebo jiných důkazů alespoň jako pravděpodobné. Doloží-li zástavní věřitel uvedené skutečnosti listinami vydanými nebo ověřenými státními orgány nebo veřejnými listinami notáře, může soud prvního stupně rozhodnout o nařízení prodeje zástavy bez jednání, tedy bez slyšení zástavního dlužníka, a s tím, že žalobu doručí zástavnímu dlužníku až spolu s usnesením o nařízení prodeje zástavy (srov. usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 30.12.2003, sp. zn. 23 Co 672/2003, které bylo uveřejněno pod č. 89 v časopise Soudní judikatura, roč. 2004).

To, že v řízení o soudním prodeji zástavy soud zkoumá jen skutečnosti uvedené v ustanovení § 200z odst. 1 o.s.ř. a že pro nařízení prodeje zástavy postačuje jen jejich osvědčení, samozřejmě neznamená, že by při soudním prodeji zástavy nemohly být uplatněny jiné (další) skutečnosti nebo že by jejich osvědčení nemohlo být zpochybněno. Nemůže k tomu ovšem důvodně dojít v řízení o soudním prodeji zástavy, ale až ve druhé fázi soudního prodeje zástavy, tedy v rámci řízení o výkon rozhodnutí prodejem zástavy (bude-li návrh na nařízení tohoto výkonu rozhodnutí zástavním věřitelem podán), a to zejména prostřednictvím návrhu na zastavení výkonu rozhodnutí (srov. například § 268 odst. 3 o.s.ř.) nebo vylučovací (excindační) žaloby podané po nařízení výkonu rozhodnutí podle ustanovení § 267 o.s.ř. (srov. též usnesení Nejvyššího soudu ze dne 2.12.2004, sp.

zn. 21 Cdo 1467/2004, které bylo uveřejněno pod č. 37 ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, roč. 2005).

Požadavek ustanovení § 200z odst. 1 o.s.ř. spočívající v doložení zajištěné pohledávky nespočívá jen v tom, že zástavní věřitel prokáže nebo alespoň osvědčí, že mu vznikla vůči dlužníku ze smlouvy nebo na základě jiné právní skutečnosti pohledávka zajištěná zástavním právem. Zajištěnou pohledávku lze pokládat za doloženou jen tehdy, bude-li rovněž alespoň osvědčena výše vzniklé pohledávky a její příslušenství. Žalobu o nařízení soudního prodeje zástavy pak lze považovat - jak je zřejmé z ustanovení § 79 odst. 1 a § 200y odst. 1 o.s.ř. - za úplnou a výrok usnesení soudu je z materiálního hlediska vykonatelný - jak je nepochybné z ustanovení § 261a odst. 4 o.s.ř. - pouze v případě, že obsahují údaj o výši zástavním právem zajištěné pohledávky a jejího příslušenství. S názorem odvolacího soudu, podle kterého "v rámci řízení o nařízení soudního prodeje zástavy nesmí být zajištěná pohledávka přezkoumávána z hlediska její výše", tedy nelze souhlasit.

Nejvyšší soud ČR proto dospěl k závěru, že žaloba o nařízení soudního prodeje zástavy (§ 200y odst. 1 o.s.ř.), která neobsahuje údaj o výši zajištěné pohledávky, popřípadě též o výši jejího příslušenství, jež mají být uspokojeny z výtěžku zpeněžení zástavy, trpí vadou, která brání dalšímu pokračování v řízení a o jejíž odstranění je soud povinen se pokusit postupem podle ustanovení § 43 odst. 2 o.s.ř., a že usnesení o nařízení soudního prodeje zástavy, které neobsahuje označení výše zajištěné pohledávky, popřípadě též o výše jejího příslušenství, jež mají být uspokojeny z výtěžku zpeněžení zástavy, je z materiálního hlediska (§ 261a odst. 4 o.s.ř.) nevykonatelné. Na tomto závěru nic nemění ani to, že podle ustálené judikatury soudů není pro rozhodnutí o nařízení prodeje zástavy významné, zda zajištěná pohledávka zanikla splněním, započtením nebo z jiného důvodu a že k obraně zástavního dlužníka v tomto směru lze přihlídnout jen při rozhodování o zastavení výkonu rozhodnutí prodejem zástavy (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 2.12.2004, sp. zn. 21 Cdo 1467/2004, které bylo uveřejněno pod č. 37 ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, roč. 2005). Výši zajištěné pohledávky a jejího příslušenství soud při zkoumání předpokladů pro nařízení prodeje zástavy ve smyslu ustanovení § 200z odst. 1 o.s.ř. totiž posuzuje pouze podle skutečností, jimiž zástavní věřitel prokázal nebo alespoň osvědčil, že mu vznikla za dlužníkem pohledávka; tímto způsobem prokázaná nebo osvědčená výše zajištěné pohledávky a jejího příslušenství může být důvodně zpochybněna až ve druhé fázi soudního prodeje zástavy, tedy v rámci řízení o výkon rozhodnutí prodejem zástavy, samozřejmě jen tehdy, bude-li návrh na nařízení tohoto výkonu rozhodnutí zástavním věřitelem podán a bude-li soudem takovému návrhu vyhověno.

S námitkami zástavní dlužnice o tom, že zástavní smlouva ze dne 16.9.1995 je neplatná, neboť "byla uzavřena dříve než smlouva úvěrová" (k uzavření smlouvy o úvěru došlo dne 16.10.1995), a že uzavřením dodatku č. 5 ke smlouvě o úvěru došlo k zániku dosavadního závěru a ke vzniku nového závazku, nezajištěného zástavním právem, se nelze ztotožnit.

Na základě skutečnosti, že zástavní smlouva je datována dnem 16.9.1995 totiž nelze dovozovat, že by byla v tento den také opravdu uzavřena, zejména byla-li podepsána (podle ověření na smlouvě uvedených) až ve dnech 17.10.1995, 23.10.1995 a 24.10.1995. Z okolnosti, že smlouva je datována (podle ujednání účastníků) jiným dnem, než ve které byla (má být) podepsána (a tato okolnost je z obsahu smlouvy seznatelná), pak nelze usuzovat, že by byla neurčitá, nesrozumitelná nebo pro jinou vadu neplatná.

Dodatkem č. 5 ke smlouvě o úvěru, uzavřeným dne 19.6.1998, se, jak vyplývá z jeho obsahu, změnil ve vztahu ke smlouvě o úvěru ze dne 16.10.1995 reg. č. pouze časový charakter úvěru, splácení úvěru a úhrada úroků, doplnil způsob zajištění úvěru a došlo k úpravě "obecných a specifických podmínek pro poskytnutí úvěru". Dohoda v dodatku obsažená tedy nesměřovala k nahrazení dosavadního závazku závazkem novým, ale ke změně v právech a povinnostech účastníků smlouvy (kumulativní novaci), která nemá vliv na zajištění závazku, včetně zajištění zástavním právem (srov. §

516 odst. 3 občanského zákoníku). Dovojuje-li zástavní dlužnice, že k dodatku nedala souhlas a že tedy může proti zástavnímu věřiteli namítat vše, co by mohla namítat, kdyby k dohodě v něm obsažené nedošlo, nebere náležitě v úvahu, že tyto okolnosti nejsou významné pro rozhodnutí o nařízení prodeje zástavy, ale - jak vyplývá z výše uvedeného - teprve ve druhé fázi soudního prodeje zástavy, tedy v rámci řízení o výkon rozhodnutí prodejem zástavy.

Z uvedeného vyplývá, že usnesení odvolacího soudu není správné. Nejvyšší soud České republiky proto usnesení odvolacího soudu ve věci samé a v akcesorickém výroku o náhradě nákladů řízení podle ustanovení § 243b odst. 2 části věty za středníkem o.s.ř. zrušil a věc podle ustanovení § 243b odst. 3 věty první o.s.ř. vrátil Krajskému soudu v Brně k dalšímu řízení.

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Promlčení, insolvence](#)
- [Nepřiměřená délka řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Výše výživného \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Výživné \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Započtení pohledávek \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Ušlý zisk](#)
- [Škoda vzniklá provozní činností](#)
- [Styk dítěte s osobou společensky blízkou](#)
- [Spotřebitel](#)
- [Náležité odůvodnění jako procesní záruka \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Odměna advokáta \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)